

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Officiales & Ministri Principum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

in omnes auferendi occasiones intenta, & celeriter in alienas opes invollet: tum quia malè parta, citò malè perduntur; & divitiæ ab uno avolent ad alium. Innuitur hoc Harpyiarum nominibus, nam *Aëlo*, est quasi ἐλὼν ἄλλο, id est, alienum tollens. *Ocyete*, celeriter auferens. *Celæno* nigrorem significat; nam candidum nihil & sincerum ab avaro exspectes. *Harpyia* vocantur ἀπὸ τῆ ἀγπάξεν, à rapiendo. *Palkida* semper ora habent fame inexsaturabili, & plus quàm canina, juxta illud: *Semper avarus eget*. Turpissima est Avaritiæ ventris proluvies, nam

Quò plus sunt potæ, plus sitiuntur opes.

Ecclesiastæ dictum est cap. 5. *Avarus non implebitur pecunia*. Nam illi tam deest quod habet, quàm quod non habet. *Unca manus* sunt Avaritiæ, scilicet ad trahendum, non ad dandum. *Psaltes* regius conqueritur *Psal. 9. Insidiatur, ut rapiat pauperem; rapere pauperem, dum attrahit eum*. Id est, avarus & impius insidiatur, & conatur rapere pauperem, & prædam suam facere, dum attrahit eum in rete suum dolis, fraudibus, violentiâ. *Tristius haud illis monstrum*, nempe, Harpyis; Est enim avaritia dirissima generis humani perniciës, testante *Siracide c. 9. Avaro nihil est scelestius*. Nam ex nimia acquirendi cupidine proveniunt usuræ, furta, fraudes, lites, seditiones, cædes, expilationes pauperum, venditiones legum, everfiones juris, fidei, honestatis. 1. *Timoth. 6. Radix omnium malorum est cupiditas*. *Juvenalis Sat. 14. hoc ipsum vidit:*

----- Sed quæ reverentia legum,

Quis metus, aut pudor est unquam properantis avari?

Id est, ditescere festinantis. Consentit vetus dictum:

Cui nihil satis est, eidem nihil turpe est.

III. (c) Sunt, qui Harpyias applicant Ministris Aulicis, Officialibus Principum, Rationariis, Quæstoribus, ærarii Præfectis, qui virgineas præ se facies ferunt, dum commoda Fiscis, jussa Principis, fidem & fidelitatem suam prætendunt; interim uncis unguibus rapiunt, abscondunt, & sese aliorum fortunis ditant; donec *Zelus* aliquis aut *Calais* (quorum hic ἀπὸ τῆ καλῆ, hoc est, ab *honesto*, ut *Alciatus* observat; ille à ζῆτει, *querendo* nuncupatur) vir, inquam, quæsitore honesti, cui salus Principis, Republicæ emolumentum, patriæ incolumitas, ipsa denique justitia cordi est, cæcutientem Principem (nempe *Phineum*) de periculo admoneat, administrationem in melius restituat, & substitutis publicæ rei curatoribus, in subdolorum locum, Harpyias illas usque ad *Strophades* insulas, hoc est, ab officijs suis eijciat tanquam improbos Jovis, hoc est, Principis, canes, quales Harpyiæ appellabantur. Rectissimè Sapiens Pro-

(c) *Officiales & Ministri Principum.*

B b 2

verb.

verb. 21. *Rapine impiorum detrahent eos, quia voluerunt facere iudicium.* hoc est, rapinæ, & opes raptæ, quæ impios in altum opulentia, potentia, dignitatis fastigium evexerunt; hæ ipsæ paulò post velut pondus plumbeum eos detrahent à suis honoribus & muneribus, propter violatam iustitiam. Alii Harpyias triplex hominum genus esse volunt, qui Reges ac Principes miserè vexant, oculos mentis fascinant, eorúmque facultates ad se rapiunt, scilicet Adulatores, Delatores, Fœneratores.

IV. (d) Per Harpyias etiam possunt denotari rapaces & prodigi avarorum parentum filii ac heredes. Phineus à Diis excæcatus est, quod suos ipse filios exoculasset. Faciunt hoc parentes, magis solliciti, quantum pecuniæ, quàm quantum probitatis filiis relinquunt. Unde plerumque prodigos & profusos fortiuntur heredes, qui malè acquisita, peius dilapidant. Virginea quidem facie blandiuntur non rarò liberi parentibus, speciem aliquam honesti, & virtutis amorem simulant; postquam verò clausurunt oculos progenitoribus suis, & eos extulerunt, tum verò uncis & rapacibus digitis in eorum opes involant, capiunt, rapiunt, & quæ voracem in ventrem ingesserunt, cito iterum per luxum profundunt, & exhauriunt. Horatius de his canit lib. 2. od. 14.

Abfumes heres cæcuba dignior,
Scrva centum clavibus, & mero
Tinget pavimentum superbo.

Adagione fertur: *Si vultur es, cadaver expecta.* Quod in rapaces hereditas convenit; qui, sicut vultures discerpunt unguibus cadavera, sic avitas & paternas opes, ipsis relictas, dilacerant & dissipant.

V. (e) Ad Harpyiarum fabulam etiam illi pertinent, de quibus Salomon Prov. c. 21. *Qui congregat thesauros lingua mendacii, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos mortis.* Opes enim lingua mendacii, hoc est, per injustitiam partæ redeunt in jugulum parantis, & velut Harpyiæ eos stringunt, strangulant, suffocant. Cuiusmodi sunt primo Iudices, qui auro corrupti mendacem ferunt sententiam. Secundo falsi testes, qui fidem vendunt nummis. Tertio, Advocati, qui ob lucrum iniquam defendunt causam. Mercatores, qui mentiendo vitiosas, aut nimio pretio indicatas extrudunt merces. Quinto, Adulatores, qui nequiter assentando crumenas emungunt virorum divitum & Principum. Sexto, Chrysopei, qui profitentur artem faciendi auri, & fumum pro fulvo metallo reddunt. Septimo, Quicumque quacunque ratione dolosè, fraudulentèque colligunt nummos; Omnes harpyiæ rapacissimæ, & virgineo seu

(d) *Prodigi heredes.* (e) *Varia varia rapientes Harpyia.*